

ΚΛΙΦΦΟΡΝΤ ΟΝΤΕΤΣ : «Τὸ παιδί με τὴ χρυσή τύχη» (Θίασος Κοτοπούλη).— Τὸ Ἀμερικάνικο αὐτὸ ἔργο δὲν ἦταν δυνατὸ παρά νὰ ἔχει πολλοὺς ... Ἀμερικανισμοὺς : σύνθεση κινηματογραφική, ἀτμόσφαιρα ἀθλητική ἢ κυριολεκτικότερα πυγμαχική, ρυθμὸν ἀεροδυναμικοῦ αὐτοκινήτου τελευταίου μοντέλου, τύπους ἀνθρώπων μ' ἐκφράσεις, κινήσεις καὶ πράξεις πολὺ πρωτόγονες καὶ πολὺ πρακτικὲς κι' ὑλιστικὲς. Γιὰ ὅλα αὐτὰ μᾶς εἶναι, στὴν ἐξωτερικὴ του μορφή, ξένο κι' ἀσυμβίβαστο μὲ τὴ δική μας νοοτροπία καὶ ψυχοσύνθεση. Ἀλλὰ εἶπαμε : στὴν ἐξωτερικὴ του μορφή· γιατί κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια, στὸ βάθος, σφύζει μιὰ ζεστὴ καρδιά, ποὺ μεταδίνει στὴν ὑπόθεση, στὸ νόημα, στὴ δράση καὶ στὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου ἕναν εὐγενικό παλμό. Πρόκειται γιὰ μιὰν ἔντονη, δραματική, ἀπελπιστικὴ πάλη ποὺ γίνεται μέσα στὴν ψυχὴ ἑνὸς νέου, ἀνάμεσα στίς πνευματικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς του τάσεις ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τὸν πόθο τῆς ὑλικῆς ἐπικρατήσεως κι' ἀπολαβῆς ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἡ ψυχικὴ αὐτὴ πάλη θὰ μπορούσε βέβαια νὰ δοθεῖ καὶ χωρὶς ὁ νεαρὸς μουσικὸς νὰ καταφύγει ἀπαραιτήτως στὴν πυγμαχία καὶ νὰ μᾶς ἀναγκάσει κι' ἐμᾶς νὰ ζήσουμε ἔστω καὶ γιὰ λίγες ὥρες τὴ βαρειά καὶ καταθλιπτικὴ ἀτμόσφαιρά τῆς· μιὰ ὅμως ποὺ ὁ συγγραφέας ἔτσι θέλησε, ἢ ἀλήθεια εἶναι πῶς τὴν ἔδωσε καλὰ τὴν ἀτμόσφαιρα αὐτὴ, ὅπως ἔδωσε ἀρκετὰ ζωντανὰ καὶ τοὺς τύπους τῶν προσώπων του. Ἐκεῖνος προπάντων ποὺ ἀποτελοῦσε ψυχικὴ ἀνακούφιση μέσα στὴν πνιγερὴ ἀτμόσφαιρα καὶ τὴν ἀπάλυνε καὶ τὴ φώτιζε, ἦταν ὁ πατέρας, ποὺ μόνος αὐτός, μέσα στὸ γύρω στεγνὰ ὑλιστικὸ περιβάλλον, ἐκπροσωποῦσε καὶ συμβόλιζε τὸν πνευματικὸ καὶ ψυχικὸν ἄνθρωπο.

Ὁ κ. Γιαννίδης ζωντάνεψε θαυμάσια τὸν τύπο αὐτὸ κι' ἔδωσε μὲ τέχνη, εὐγένεια καὶ δύναμη τὸ βαθύ, λεπτὸ καὶ συγκρατημένο ψυχικὸ του δράμα. Ὁ κ. Μυράτ κι' ἡ Κα Μυράτ εἶχαν πολλὰς εὐτυχισμένες στιγμὲς.

Ἡ σκηνοθεσία ἀνάλογη, φυσικά, μὲ τὴν κινηματογραφικὴ κι' ἀσθματικὴ μορφή τοῦ ἔργου. Ὁ κ. Κούν δὲν μπορούσε νὰ ξεφύγει περισσότερο ἀπὸ τὰ δεσμά αὐτά.